

Preek over Handelingen 2,11b: De Heilige Geest spreekt in de taal van je hart

(Intro)

Iedereen kent deze vrouw inmiddels (afbeelding 1).

Irma, de doventolk die bij elke persconferentie van Mark Rutte aanwezig is.

Laatst werd er nog een ode aan haar gebracht omdat we onder de indruk zijn van haar werk.

Ook de studie voor doventolk schijnt steeds populairder te worden.

En wat Irma doet is indrukwekkend.

Ze brengt de boodschap zo over dat ook iemand die niet kan horen toch kan begrijpen waar het over gaat.

Niet maar door ze op papier te laten lezen wat er gezegd wordt.

Maar door met gebaren verbinding te maken en zo echt met ze te communiceren.

Je zou kunnen zeggen dat Irma in de taal spreekt van dove mensen.

En dat is ook waar we vandaag met Pinksteren over na willen denken.

Over de heilige Geest die in de taal van je hart spreekt.

Zodat iedereen het kan begrijpen.

Wie je ook bent en waar je ook vandaan komt.

Als wij over Pinksteren nadenken dan gaat het vaak over die vlammetjes op het hoofd van de leerlingen.

Of over het geluid van die wind die er die dag waaide in Jeruzalem.

De spectaculaire elementen van Handelingen 2.

En dat hoort er ook zeker bij.

Maar er gebeurt nog iets veel groters.

De heilige Geest laat al die 120 volgelingen van Jezus in een andere taal spreken.

Een taal waar ze niet voor hadden gestudeerd.

Geen vluchtige LOI cursus.

Maar een wonder van de Geest.

Als je daar over nadenkt dan moet dat heel bijzonder zijn geweest om daar tussen al die mensen in te staan.

Al die talen die daar door elkaar heen klonken in de straten van Jeruzalem.

Geen onduidelijk gebrabbel of onbegrijpelijke klanken, maar allerlei talen uit de hele wereld.

En je ziet dat ook gebeuren: Iedereen is vol verbazing als ze die apostelen en leerlingen in hun eigen taal horen spreken (afbeelding 2).

Deze mensen waren gelovige Joden die uit allerlei delen van de wereld kwamen en nu in Jeruzalem woonden.

Zij zijn de eersten die het goede nieuws over Jezus mogen horen.

Probeer je dat eens voor te stellen.

Er waren mensen uit Afrika die hun moedertaal hoorden spreken.

Er waren mensen uit Arabische landen die het ook moeiteloos konden volgen.

Mensen uit Turkije en Griekenland. Ze horen het allemaal in hun eigen taal.

Joden uit zo'n beetje alle delen van de toenmalige wereld.

Dat is ook wat Lukas lijkt proberen te zeggen met die opsomming: Iedereen mag het horen in zijn eigen taal.

God maakt zijn liefde voor mensen heel persoonlijk.

De Heilige Geest spreekt in de taal van je hart.

In je moedertaal.

Je moet je voorstellen dat dit wonder vandaag zou gebeuren in Amsterdam.

Waar heel veel verschillende nationaliteiten bij elkaar wonen.

Filipijnse mensen, mensen uit Korea, uit Ghana en uit zo'n beetje alle andere delen van de wereld.

Over het algemeen spreken al deze mensen Engels, waardoor we elkaar tot op zekere hoogte kunnen begrijpen.

Het bijzondere van Pinksteren is dat de leerlingen van Jezus niet in een gezamenlijke taal spreken, bijvoorbeeld in het Grieks.

Maar in de moedertaal van iedereen die luistert.

Iedereen wordt op de meest persoonlijke manier aangesproken die je kunt bedenken.

Dat zegt ook iets over de heilige Geest:

Hij wil ons hart bereiken in een taal die we begrijpen.

Geen ingewikkelde formules waar we geen touw aan vast kunnen knopen.

Geen afstandelijke taal die over onze hoofden heen gaat.

Hij wil ons raken met woorden die doordringen tot in ons binnenste.

Om zo ons leven ook echt te kunnen vernieuwen.

Je zou kunnen zeggen dat de Geest ook in de taal van ons hart spreekt.

Als we onze vaders en moeders in gewoon Nederlands horen vertellen over wie God is.

Als hij ons in de kerk heel persoonlijk aanspreekt in een taal die we kunnen begrijpen.

Zodat we gaan ontdekken dat Jezus de koning van ons leven is.

Onze Redder die je hele leven weer een nieuw perspectief geeft.

Als hij ons via andere mensen duidelijk wil maken dat ons leven meer is dan een pakket toevalligheden.

Als we zelf ook mogen getuigen van Gods grootheid in ons leven aan andere mensen

Hoe bijzonder is het dat je in een omgeving die God eigenlijk niet meer kent toch mag geloven?

Hoe bijzonder is het dat je uitspreekt dat je gelooft in een God die voor veel mensen niet meer is dan iets dat mensen verzonnen hebben?

Dat doe je niet uit jezelf.

Het is niet zo dat je op een dag bedenkt, laat ik nou maar eens gaan geloven.

Het feit dat je überhaupt kunt geloven is al een teken dat de Geest in je hart aan het werk is.

Hij heeft tot jullie gesproken.

Niet in het chinees of in het Duits. Maar in het Nederlands.
Of in het dialect waar je mee bent opgegroeid.
En hij spreekt vandaag nog steeds in de taal van ons hart.
Om ons te motiveren om Jezus recht in de ogen te kijken.
Soms ook om ons weer opnieuw bewust te maken van Gods liefde in ons leven.

Voor al die mensen in Jeruzalem moet dat een vreemde ervaring zijn geweest.
Je leest dat ook in vers 7: de mensen waren buiten zichzelf van verbazing.
Ze raken in de war van wat ze horen.
Hoe kan het toch dat al deze gewone mensen uit Galilea onze taal kunnen spreken?
Waarom praten ze in de taal waarmee ik ben opgegroeid?
En niet in een meer gangbare taal zoals het Aramees of Grieks?
Waarom klinken al die talen door elkaar heen, vanwaar deze chaos?
Wat heeft dit te betekenen?
Die vraag heeft ook te maken met wat de volgelingen van Jezus vertellen.
Ze hebben het niet over allerlei spectaculaire dingen die ze in hun leven hebben meegemaakt.
Over allerlei bijzondere ervaringen die ze hebben gehad.
De nadruk ligt ook niet op al die vlammetjes die er op hun hoofden zijn.
Nee, ze praten over de grote daden van God.
Over wat Jezus heeft gedaan
Hoe hij aan het kruis stierf voor zondige mensen.
Hoe hij uit de dood opstond en er hoop is voor iedereen die in Hem gelooft.
Waar je ook vandaan komt. Of je nou Jood bent of niet.
Ze vertellen hoe Jezus naar de hemel is gegaan om onze geschiedenis naar een goed einde te leiden.
Met Pinksteren klinkt het in elke taal:
Jezus leeft! Buig voor Hem.

De heilige Geest spreekt al die mensen persoonlijk aan.
In hun eigen moedertaal.
Daarin laat hij ook aan al die Joden die het hoorden iets heel belangrijks zien:
Dit goede nieuws is niet alleen maar voor de Joden.
Het klinkt niet alleen maar in de Joodse taal. In de taal van Gods volk.
Het is voor iedereen die Jezus aan neemt als z'n Redder.
Je hoeft geen Hebreeuws of Aramees te kunnen om Gods grote daden te horen.
Zoals dat eerst wel het geval was.
En daarom klinkt die boodschap in elke taal.
De heilige Geest breekt door alle taalbarrières heen.
Dat is wat die mensen letterlijk mogen ervaren.
En ook moeten leren ontdekken.
Wat hier gebeurt is de ontdekking dat Gods liefde uit gaat naar de hele wereld.
Gods reddingsplan is om uit alle volken mensen toe te voegen aan zijn gezin.
Zoals eigenlijk vanaf het begin zijn bedoeling al was geweest.
Toen hij tegen Abraham zei: In jou zullen alle volken gezegend worden.
Om mensen uit alle volken vertrouwt te maken met zijn grootheid.
Niet je afkomst is belangrijk, maar of je gelooft dat Jezus de Zoon van God is, de
beloofde Messias.

Er wordt verschillend gereageerd op dit wonder.

Iedereen is in verwarring.

En je hoort dan ook dat veel mensen zich afvragen:

Wat heeft dit te betekenen? Wat is hier de bedoeling van?

De bedoeling van dit wonder is dat al die Joden met een open hart naar Petrus gaan
luisteren.

Om zo te ontdekken dat Jezus die in Jeruzalem aan het kruis werd gehangen

Die als het ware uit hun werkelijkheid werd weggedrukt,

De echte ware Verlosser is.

Voor al die Joden die over de grote daden van God horen vertellen in hun eigen taal.

En voor iedereen die waar ook ter wereld dit goede nieuws mag horen in z'n eigen taal.

Je merkt dat een deel de moeite neemt om naar Petrus te luisteren.

Maar er is ook een deel die afhaakt.

Zij vinden het maar een bezopen boodschap.

Hun hart blijft gesloten voor het goede nieuws.

Hoe reageer jij als de heilige Geest in de taal van je hart spreekt?

Als je hoort over de grote daden van God?

Ook al heb je die misschien 400.000 keer gehoord?

Raakt het ons nog diep van binnen dat Jezus stierf voor onze zonden?

Dat Hij onze Heer is die leeft?

Zijn we bereid om echt te blijven luisteren als we door Hem worden aangesproken?

Zodat de heilige Geest ons leven van binnenuit kan vernieuwen?

En we op de juiste manier door Hem worden aangestuurd in ons leven?

Want geloven gaat niet over dorre theorie of een paar feitjes die we in ons hoofd stampen.

Weten hoe alles zit, of overal een antwoord op hebben.

Geloven gaat ook niet alleen maar over meedoen met vaste kerkelijke gewoontes.

Omdat dat nou eenmaal door je omgeving van je verwacht wordt.

Geloven gaat over de ontdekking dat Jezus de koning van je leven is.

De Zoon van God die het op alle terreinen van ons leven voor het zeggen heeft.

Ik moest denken aan een hype van een aantal jaren geleden (voorbeeld colafles).

Misschien ken je die nog wel.

Een fles cola en een mentosje.

Don't try this at home trouwens.

Maar als je het mentosje in die fles doet dan spuit de cola uit de fles.

Een spectaculair gezicht.

Maar na een paar seconden blijft er niet veel meer over dan wat schuim en is de lol weer voorbij.

Ik denk dat wij soms ook geneigd zijn om zo te leven.

Korte momenten van snel geluk of plezier.

Of dat nou in onze relaties is, of misschien zelfs wel in ons geloof.

Terwijl we daarna soms zomaar achter kunnen blijven met een leeg gevoel.

De heilige Geest stimuleert ons om niet langer op zo'n instabiele manier te leven.

Maar om ons hart te laten vullen met Gods liefde.

En ons leven daardoor te laten beheersen.

Ik wil juichen voor u, Here Jezus, met blijdschap in mijn hart.

Je ziet het ook gebeuren op de allereerste Pinksterdag: 3000 mensen komen op één dag tot geloof.

Ze zijn diep onder de indruk van alles wat ze mogen horen over Jezus.

Zij hebben de taal van de heilige Geest in hun diepste binnenste mogen ervaren.

En mogen ontdekken dat Jezus ook de koning van hun leven is.

Ze hebben Jezus Christus aangenomen als hun Redder.

Ze hebben ontdekt dat het in je leven maar om één vraag gaat:

Ken je Jezus als jouw persoonlijke Redder?

Ken je Hem als de levende God die ook voor jouw zonden aan het kruis heeft gehangen?

Ken je Hem als jouw bevrijder die je vergeeft en je hart wil genezen?

Val je in je eigen leven op je knieën neer om zijn grootheid in je leven te prijzen?

En blijf je in je leven aan Hem verbonden?

Zo wordt met Pinksteren dus heel de wereld getuige van de grootheid van Jezus Christus.

Het is niet langer een geheim dat slechts een paar mensen in hun leven hebben mogen ontdekken.

Maar heel de wereld mag het weten.

Iedereen mag het horen, in zijn of haar eigen taal.

De liefde van God is een lichtstraal die doordringt in de diepste duisternis.

Die doordringt in het hart van de grootste twijfelaar.

Die licht laat stralen in het meest donkere hart.

Die rust wil geven aan de meest teleurgestelde ziel.

Die midden in alle wanhoop Jezus troostende woorden wil laten klinken.

Die een onuitsprekelijke blijdschap geeft.

En die liefde van God blijft niet beperkt tot Israël of het Midden-Oosten.

Maar trekt ook vandaag nog heel de wereld over.

En weet je wat zo mooi is: ook vandaag spreekt de heilige Geest nog tot harten van mensen.

Ook als je nog nooit over Jezus Christus hebt gehoord.

Hij spreekt tot het hart van nuchtere mensen

Hij spreekt tot het hart van twijfelaars.

Hij spreekt tot het hart van kritische mensen.

En ook tot het hart van mensen die ernaar verlangen om Hem te kennen.

Zo spreekt hij ook vandaag tot het hart van ons allemaal.

Tot het hart van jou en mij.

Als je al je hele leven in de kerk zit.

Maar net zo goed als je helemaal niet zo bekend bent met het christelijk geloof.

Of Jezus misschien wel door de jaren heen bent kwijt geraakt.

Ook dan klinkt het in de taal van jouw eigen hart:

Geloof in Jezus Christus als de Redder van jouw leven.

In je geloof is een levende relatie met God en met Jezus onmisbaar.
En dat hou je niet vol als je je geloof er maar een beetje bij hoort.
Het is steeds weer belangrijk om de heilige Geest tot ons hart te laten spreken.
Niet alleen maar even met Pinksteren of op sommige momenten.
Maar elke dag van ons leven.
De ene keer om je te bemoedigen in een lastige periode.
De andere keer om je te troosten in diep verdriet.
Soms ook om je aan te sporen om je levensstijl drastisch om te gooien.
En alle leugens uit je leven weg te doen.
Maar net zo goed om je de liefde van Jezus steeds dieper te laten ontdekken.
Zodat het ook vandaag in elke taal mag klinken:

God, geef genade, geef uw zegen;
toon ons uw stralende gezicht.
Op aarde kent men dan uw wegen;
de wereld ziet uw reddend licht.
Laat elk volk U prijzen
U de eer bewijzen,
zeggen: God is goed!
Laat de wereld zingen
van de grote dingen
die U deed en doet.